

المپیک ۲۰۲۰

رده‌های ۵۰ و ۲۶ المپیک برای فسیحی و حدادی

روز گذشته مسابقات دوومیدانی المپیک آغاز شد که فرزانه فصیحی و احسان حدادی نماینده‌های ایران در ایسن رقابت‌ها بودند. فرزانه فصیحی تنهازن دونده‌ایران در المپیک توکیو، روز گذشته در گروه سوم مرحله مقدماتی دوی ۱۰۰ متر زنان به رقابت با هفت دونده دیگر پرداخت. او در پایان با ثبت زمان ۱۱.۷۹ ثانیه در جایگاه هشتم گروه خود قرار گرفت واز رسیدن به نیمه‌نهایی بازماند. این دونده در مرحله پیش مقدماتی رکورد ۱۱.۷۶ ثانیه را ثبت کرد و به عنوان نفر اول گروه دوم به مرحله مقدماتی رسید که به نوبه خودش کار بزرگی را رقم زده است. اما در پایان مسابقات مقدماتی دوی ۱۰۰ متر زنان، ۵۴ ورزشکار مسابقه دادند که فصیحی در مکان پنجاهم قرار گرفت. فصیحی از طریق سهمیه یونیورسالییتی به بازی‌های المپیک توکیو وارد شد تا دومین زن دونده تاریخ دوومیدانی ایران در المپیک باشد. سیمین صفاهر ۵۷ سال قبل و در المپیک ۱۹۶۴ توکیو در ماده دوی ۱۰۰ متر حضور در این بازی‌ها را تجربه کرد. رکورد ملی ۱۰۰ متر ایران ۱۱.۴۵ ثانیه است که مریم طوسی در سال ۱۳۹۳ به ثبت رساند. فصیحی با اینکه به المپیک راه پیدا کرد اما موفق به شکست رکورد ملی ایران نشد. او در این رقابت‌ها رکورد شخصی خود (۱۱.۶۱ ثانیه) را تکرار نکرد. البته تخصص فصیحی در ۶۰متر داخل سالن است. همچنین احسان حدادی با تجربه‌ترین عضو کاروان ایران با تجربه حضور در چهار دوره المپیک، در مرحله مقدماتی پرتاب دیسک به رقابت با ۱۵ پرتابگر دیگر در گروه A پرداخت. حدادی در بهترین پرتاب خود رکورد ۵۸.۹۸متر را ثبت کرد و در گروه خود بین ۱۶ نفر چهاردهم شد. حدادی سه پرتاب انجام داد که در اولین پرتاب خود رکورد ۵۸.۴۸ متر، در دومین پرتاب عدد ۵۸.۹۸ را ثبت کرد و آخرین پرتابش نیز خطا شد. با این نتیجه احسان حدادی موفق نشد به فینال پرتاب دیسک المپیک راه پیدا کند تا یک عملکرد ضعیف را از خود به جا بگذارد. دارنده تنها مدال المپیک دوومیدانی ایران (نقره المپیک لندن) که زیر نظر مک ویلکینز آمریکایی تمرین می کرد، بدون دستاورد خاصی المپیک را ترک کرد اما او امیدوار است که سال آینده پنجمین طلای خود در بازی‌های آسیایی را به دست بیاورد. حسن تفتیان نیز دیگر نماینده دوومیدانی ایران است که امروز در دوی ۱۰۰ متر رقابت می کند.

■ ■ ■

رستمیان باز هم فینالیست نشد

رقابت تیانچه ۲۵ متر زنان با برگزاری مرحله سرعت به پایان رسید و هانیه رستمیان به فینال نرسید. او در مرحله دقت همراه با ۴۳ تیرانداز دیگر در خط آتش قرار گرفت و با ثبت امتیاز ۲۸۹.۷ شانزدهم شد. او پس از برگزاری مرحله سرعت در مجموع ۵۷۷ امتیاز کسب کرد و در رده فینالیست‌ها قرار نگرفت. رستمیان در رقابت با ۴۴ تیرانداز جایگاه ۲۸ را به دست آورد. در این مسابقه به ترتیب ورزشکارانی از بلغارستان، چین، روسیه، آلمان، چین تایپه، یونان، چین تایپه و کره جنوبی به فینال راه پیدا کردند. رستمیان پیش از این در تیانچه بادی دهم و در میکس تیانچه بادی در کنار جواد فروغی در رده پنجم المپیک توکیو قرار گرفته بود.

■ ■ ■

ادامه نظارت شهریاری

در فوتبال المپیک

پریا شهریاری تنها نماینده فوتبال ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو است که از طرف فدراسیون جهانی فوتبال برای نظارت به این بازی‌ها دعوت شده است. شهریاری تاکنون چندین مسابقه در مرحله گروهی مردان و زنان را نظارت کرده است و دو دیدار از مرحله یک چهارم نهایی را نیز برگزار می کند. او روز گذشته دیدار تیم‌های سوئد و ژاپن از فوتبال زنان را برگزار کرد و امروز مسابقه تیم‌های برزیل و مصر از بخش مردان را برگزار خواهد کرد.

چند برش از واقعیت‌های ورزش ایران در المپیک

نبرد پراید با لامبورگینی!

کنیم. چهره‌هایی که «تفاوت» با خارجی‌ها و امکانات‌شان را با همه وجود احساس کرده‌اند.

■ ■ ■

حوله خیس به جای حلیقه یخ

اولین روایت تکان دهنده از المپیک برای کاروان ایران، از زبان یکی از چهره‌های موفق این کاروان مطرح شد. نازنین ملایی که عملکرد بسیار خوبی است اما به شرطی که اصلا با شرایط در قایق‌رانی رویتینگ داشت و حتی تا نیمه‌نهایی این رقابت‌ها هم صعود کرد، در همان روزهای اول جملاتی را به زبان آورد که بخشی از حقایق رادر مورد کاروان ایران نمایان کردند. نازنین به این موضوع اشاره داشت که در گرمای شدید هوای توکیو، تک رک‌بایش به جلیقه

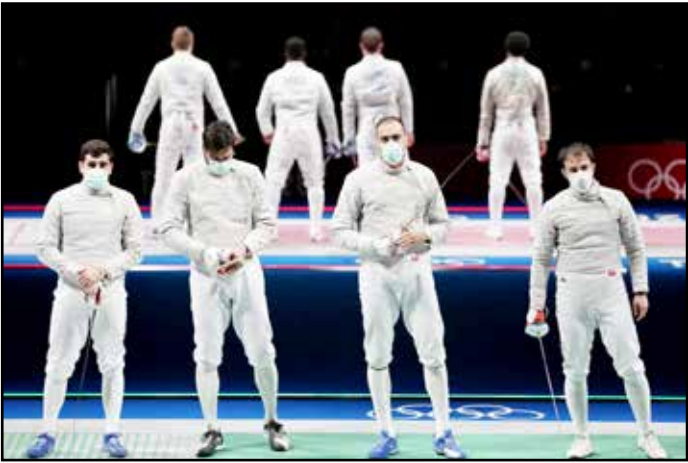
یخ مجهز بودند و بلافاصله پس از بازی خنک می شدند اما او و مربی اش، باید حوله را خیس می کردند تا این ورزشکار هم بتواند خنک شدن را تجربه کند اما هر دوره در حالی راهی المپیک می‌شویم که نه المپیکی فکر می‌کنیم و نه از امکانات لازم برای درخشیدن در این رقابت‌ها برخوردار هستیم. آقایان مسئول، انتظار دارم در ورزشکار ایرانی بتواند معجزه کند و مدال‌ها را پشت سر هم برای کاروان ایران به دست بیاورد اما آنها نمی‌دانند معجزه هم وقتی اتفاق می‌افتد که همه جزئیات به دقت سر جای خودشان قرار گرفته باشند. وقتی این حجم از تفاوت بین تدارکات ستاره‌های ایرانی و ستاره‌های سایر کشورها وجود دارد، بدیهی به نظر

شکست، تا آخرین ثانیه با حریف جنگیدند و نمایشی درخشان از خودشان ارائه کردند. در شرایط عادی، شکست در رقابت بزرگی مثل المپیک آن هم با این فاصله کم، اصلا شبیه یک فاجعه بزرگ به نظر نمی‌رسد اما همه آنها نمی‌که سطح ستاره‌های ایران را می‌شناسند، به خوبی می‌دانند که این اتفاق چقدر تلخ و ناراحت کننده بوده است. این ستاره‌ها چند سال در رقابت‌های جهانی خوش درخشیده‌اند و بدون تردید از قابلیت مدال گرفتن در المپیک برخوردار بودند. شرایط اما باب میل آنها پیش نرفت و در نهایت هیچ مدالی برای این تیم پرامید به دست نیامد. این شکست برای سه ستاره شمشیربازی سایر ایران، یک ناامیدی همه جانبه به همراه داشت. علی پاکدامن، اولین ستاره‌ای بود که به این اتفاق واکنش نشان داد و از تلخی مدال نگرفتن در المپیک حرف زد. او تاکید داشت که این ناکامی، همه آرزوهای بزرگ ورزشی اش را از بین برده است. چرا که حالا دوباره باید به لیگ شمشیربازی ایران برگردد و قراردادی نهایتاً «۲۷ میلیون تومانی» با یکی از باشگاه‌ها ببندد! این تازه بیشترین رقمی است که در شمشیربازی ایران به ورزشکارها اهدا می‌شود. اگر چه در المپیک شکست خورده‌ایم اما باید مراقب این ستاره‌ها باشیم. آنها هنوز می‌توانند مدال‌های ارزشمندی برای ورزش ایران به دست بیاورند.

متین بالسنی در مورد المپیک به زبان آورد، نبودن حتی یک تشک بادی ساده در بین تجهیزات کاروان ایران بود. متین به گفته خودش، ناچار شد به سراغ وان یخ برزیلی‌ها برود و به صورت مخفیانه از امکانات این کشور استفاده کند. به نظر می‌رسد ثبت این رکورد ملی در شنا را مدیون برزیلی‌ها هستیم که بدون آن که حتی خودشان بدانند، امکانات‌شان را در اختیار کاروان ایران قرار دادند و کمک کردند تا شناسگار ما هم برای لحظاتی، خوابیدن در وان یخ را تجربه کند.

مراقب توپ‌ها باشید

روایت مهم بعدی، مربوط به سر مربی ثریا آقایی در رقابت‌های بدمینتون است. ثریا توانست اولین بانوی بدمینتون ایران در تاریخ المپیک لقب بگیرد و اولین برد تاریخ بدمینتون بانوان ایران در این مسابقات را نیز به دست بیاورد. با این حال مربی او دست روی نکاتی گذاشت که شنیدن‌شان، راز حال ناخوشایند ورزش ایران را آشکار می‌کردند. به گفته مربی آقایی، تمرین‌های تیم ملی بانوان در حالی برگزار می‌شده که این ستاره‌ها با کمبود «توپ» روبه‌رو بوده‌اند. در حقیقت آنها در زمان تمرین، فقط چند توپ محدود داشتند و باید مراقبت می‌کردند تا خدای ناکرده این توپ‌ها گم و گور نشوند. در نتیجه آنها مجبور بودند توپ را تنها در فواصل نزدیک بین خودشان رد و بدل کنند. در غیر این صورت، احتمال ناتمام ماندن تمرین وجود داشت. چرا که تمرین بدمینتون بدون تسوپ عمل‌مانعی ندارد. این هم یک برش محشر دیگر از ورزش ایران است. اینکه ستاره‌های یک رشته ورزشی از بدیهی‌ترین امکانات این رشته

وجود ندارد. پسران سایر یست ایران در توکیو بازنده بودند اما قرار نیست این برچسب برای همیشه روی‌شان باقی بماند. این وسط، مدیران فدراسیون شمشیربازی باید از هر سه ستاره به شدت مراقبت کنند. آنها هم به راحتی با پیشنهادهای خوب خارجی مواجه می‌شوند و می‌توانند ملیت‌شان را تغییر بدهند. کاش همه آنها نمی‌که اولین مدال نقره یک جودو کار ایرانی در تاریخ المپیک به اسم کشور مغولستان را در المپیک تماشا کرده‌اند، یک روز شاهد اولین مدال شمشیربازی ایران برای کشور دیگری نباشند. کاش امکانات و شرایط مالی مورد نیاز ستاره‌های شمشیربازی فراهم شود تا آنها نیز این کوچ اجباری را تجربه نکنند.

پدري در نظر بگیرد. او احتمالاً برای پنج یا هفت هفته در استراحت خواهد بود و این احتمال وجود دارد که حتی هفته‌های ابتدایی لالیگا را از دست بدهد. در بارسا، هیچ کس دوست ندارد که پدري نیز به سرنوشت آنسوفاتی دچار شود و یک فصل کامل را به دلیل مصدومیت از دست بدهد. اسپانیا امروز در مرحله یک چهارم نهایی فوتبال المپیک با تیم آماده ساحل عاج مسابقه خواهد داد. پس از سپری کردن یک فصل فوق العاده در بارسا و درخشیدن در ترکیب تیم ملی اسپانیا، یک مدال المپیک همان چیزی است که می‌تواند جایزه بهترین بازیکن جوان سال را برای پدري به ارمغان بیاورد. شاید حتی بدون مدال المپیک هم، این ستاره چنین عنوان ارزشمندی را از آن خودش کند. چرا که هیچ فوتبالیست دیگری در یک سال گذشته به اندازه پدري، مشغول دویدن در زمین فوتبال نبوده است.

مقایسه تصاویر پدري در اولین روزهای پیوستن به بارسا با شماایل امروز او، به روشنی نشان می‌دهد که این فوتبالیست چقدر خسته است. او آشکارا وزن کم کرده و این اتفاق می‌تواند برای آینده‌اش نگران کننده باشد. خیلی از هواداران بارسا، معتقدند که پدري نباید به رقابت‌های المپیک اعزام می‌شد. چرا که این حجم از فشار متوالی، می‌تواند تهدیدی برای آینده فوتبالی این ستاره باشد و او را در خطر مصدومیت‌های متعددی قرار بدهد. پدري در ۱۱ ماه گذشته ۷۰ بازی رسمی انجام داده و تقریباً هر سه روز یک بار به زمین مسابقه رفته است. او البته در گفت‌وگو با رادیو کاتالونیا، شایعه خستگی اش را رد کرده و دست روی این نکته گذاشته که با تمام توان برای تیم ملی المپیک اسپانیا به میدان می‌رود. با این وجود تصاویر چیز کاملاً متفاوتی نشان می‌دهند. انتظار می‌رود بارسا در شروع فصل، استراحت مفصلی برای